

Mrmljati protiv Boga ...

[...] danas ljudi mrmljaju kad im se sa svom jasnoćom naviješta istina koju nam je Isus objavio, kad ih se poziva otvorenije i snažnije na Božji put, kad ih se poučava da ne troše previše snage i energije na ljudske stranputice, na zemaljske sitne strasti i užitke, umjesto da prionu uz ono bitno u životu. Kao da se ljudi boje ili ne žele poči tim putem svjesno, voljno i korjenito. Kao da ne žele svoj život uložiti u ono bitno i neponovljivo zajedništvo s Bogom, bojeći se da im život s Bogom ne uskrati njihovu ljudsku viziju i prizemljeni način života.

U tom smislu bunimo se i mrmljamo mi ljudi na Boga čim nas on želi poučiti i dati našem životu novi smjer, nove vrijednosti. Čim on želi uzdici naš život u božansku dimenziju, mi se tome opiremo i ne želimo da nas povede k uzvišenome, već se radije valjamo u zemaljskoj kaljuži. A za uzvrat se klanjamo ljudskim božanstvima i kojekakvim idolima.

Ostajemo žrtve svojih ljudskih poimanja radije nego da postanemo učenici Božji. Stoviše mrmljamo protiv Boga kad nas pokušava poučiti i ne prihvaćamo njegovu Sina koji nam je donio taj nepovnljivi uzvišeni nauk na zemlju. Ponašamo se i dalje kao da nitko ne pozna što je to Božji život i njegova istina o našem životu, te ne prihvaćamo da je on s neba sišao i poučio nas pravome životu.

Prihvaćamo da postoji neki Bog na nebu ali mrmljamo protiv onoga koji je sišao na zemlju da nas pouči životu. Njega ne prihvaćamo tako lako kao kriterij i mjeru svoga života. Dobro nam dođe Bog o kojem ćemo mi razmišljati, natezati se, domišljati i prepirati, ali nam ne odgovara Bog koji će nama govoriti o našem životu i za naš život, pa protiv takvog mrmljamo, bunimo se i žalimo.

No vrijeme je da prestanemo mrmljati i da doista postanemo poslušni učenici Božji. Isus nas je tome poučio i na to nas poziva, a u našem interesu je da prionemo uz njegov božanski nauk otvoreno i zdušno, sebi i mnogim drugima na spasenje.

<https://www.vjeradijela.com/mrmljati-protiv-boga-razmisljanje-uz-19-nedjelju-kroz-godinu/>

Kušajte i vidite kako je dobar Gospodin!

Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba,
njegova će mi hvala biti svagda na ustima!
Nek se Gospodinom duša moja hvali,
nek čuju ponizni i nek se raduju!

Veličajte sa mnom Gospodina,
uzvisujmo ime njegovo zajedno!
Tražio sam Gospodina i on me usliša,
izbavi me od straha svakoga.

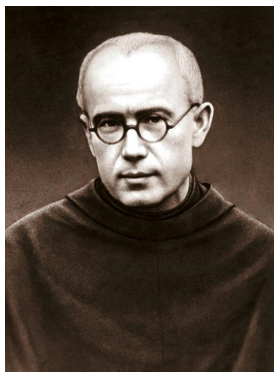
U njega gledajte i razveselite se
da se ne postide lica vaša.
Eto, jadnik vapi, a Gospodin ga čuje,
izbavlja ga iz svih tjeskoba.

Anđeo Gospodnji tabor podiže
oko njegovih stovalaca da ih spasi.
Kušajte i vidite kako je dobar Gospodin:
blago čovjeku koji se njemu utječe!

Otpjevni psalam: Ps 34, 2-9

POTICAJ NA RAZMIŠLJANJE

Sv. Maksimilijan Marija Kolbe, prezbiter i mučenik

Rođen je u Poljskoj 8. siječnja 1894. godine. U mladosti je ušao Red manje braće konventualaca a 1918. godine zaređen je u Rimu za svećenika. Prožet sinovskom ljubavlju prema Djevici Bogorodici, pokrenuo je pobožnu udruhu pod imenom »Vojska Bezgrješne Marije«, koju je veoma proširio u domovini i u drugim zemljama. Kao misionar došao je u Japan te je pod znakom i zaštitom iste

Bezgrješne Djevice radio na širenju kršćanske vjere. Vrativši se u Poljsku, u strašnom ratu Drugoga svjetskog rata propatio je u logoru Oświęcim (Auschwitz) blizu Krakova mnogo nevolja i plodni život dovršio kao žrtva ljubavi 14. kolovoza 1941. godine.

Molitva

Bezgrješna Djevice, kraljice Neba i zemlje, znam da nisam dostojan tebi se približiti. Ali, jer te toliko ljubim, usuđujem se moliti te da budeš tako dobra da mi kažeš tko si Ti. Želim te sve više upoznati, beskrajno više, i ljubiti te sve većim žarom bez kraja. Želim svima kazati tko si ti da bi te sve više duša dublje upoznalo i većim žarom ljubilo tako da ti postaneš kraljica svih srdaca koja kucaju i koja će kucati na zemlji. Neka dođe brzo taj dan kada će svaki čovjek tebe prepoznati Majkom, a Boga Ocem i kada će konačno svi živjeti kao braća. Amen. (Sv. Maksimilijan Kolbe).

<https://pozeska-biskupija.hr/2020/08/14/sv-maksimilijan-marija-kolbe-prezbiter-i-mucenik/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka

Petrinjska 20

Zagreb

Godina 12 • broj 499 • 2021. godina

DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

8. kolovoza 2021.

Ja sam kruh života koji siđoh s neba.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Iv 6, 41-51

U ono vrijeme: Židovi mrmrljahu protiv Isusa što je rekao: »Ja sam kruh koji je sišao s neba.« Govorahu: »Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'«

Isus im odvrati: »Ne mrmrlajte među sobom! Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Pisano je u Profcima: Svi će biti učenci Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni. Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio Oca. Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni. Ja sam kruh života. Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre. Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.«

Sveti Lovro, đakon i mučenik 10. kolovoza

Učenik pape Siksta II., koji ga je zbog njegovih vrлина ljubio, kao što otac ljubi sina. Svoju vjernost Kristu u vremenima teških progonstava posvjedočio je smrću.

[...] Lovro je bio učenik pape Siksta II., koji ga je ljubio očinskom ljubavlju zbog njegovih krasnih vrlina. Zbog njih ga je, unatoč mladoj dobi, i uvrstio među sedam rimskih đakona. Bila je to služba u Crkvi koja se povjeravala uglednim muževima, osvjedočenima u ispravnome vjerničkom životu. Brinuli su za siromahe, za crkvena dobra, za udovice i siročad te za bolesnike. Bili su i posrednici između vjernika laika i klera u brojnim pitanjima glede crkvene uprave i različitih pitanja. Lovru je papa čak postavio za protodakona, prvoga među sedmoricom. Iskazao mu je time povjerenje, ali ga i vidovito opomenuo da će Gospodin od njega puno tražiti u toj službi. [...]

<https://hkm.hr/svetac-dana/sveti-lovro-dakon-i-mucenik/>

Kršćani – 'kockari' koji uvijek dobivaju

Suočen s mrmljanjem i nevjerom Židova – u Ivanovom evanđelju se taj naziv ne koristi za židovski narod nego za oni koji ne prihvaćaju Isusa – Isus nastavlja svoj govor o kruhu života. To je govor koji mogu prihvatiti i uživati njegove plodove, samo oni koji vjeruju: „Tko vjeruje, ima život vječni.“ Da bismo i mi mogli biti među njima, i mi se trebamo izdići iznad svojih pojmova i ljudskih shvaćanja i uzdići na višu razinu, na razinu vjere.

Vjera je poput kockanja. Svi koji ulažu nadaju se da će i dobiti. Jedina razlika je u tome što u kockanju dobivaju rijetki, a u vjeri dobivaju svi. Da bi se u vjeri postigao željeni zgoditak ona, slično kao i kockanje, treba biti povezana s odricanjem. Moramo uložiti da bi dobili. O kakvom je ulogu riječ, tumači sv. Pavao u ulomku iz Poslanice Efežanima kojim nas upozorava da ne smijemo žalostiti Duha Svetoga, Božjega, kojim smo opečaćeni za otkupljenje i da, u skladu s tim, od nas treba biti daleko „svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću“, a mi „dobrostivi, milosrdni“, oni koji praštaju „jedni drugima kao što Bog u Kristu nama oprost“, odnosno oni koji hode u ljubavi, kao nasljedovatelji Božji i djeca ljubljena, ljubeći druge onako kako je Krist ljubio nas. Samo takvi vjernici su pravi vjernici, oni koji su u životnom kockanju sebe i sve svoje uložili na kartu Isusa Krista. I samo oni mogu biti sigurni da će im se uloženo vratiti, već sada u kvalitetnijem svakodnevnom životu, ali i budućnosti koja će tad sigurno donijeti konačni dobitak, a on je život vječni!

„Tko vjeruje, ima život vječni“, kaže Isus, predtavljajući nam taj konačni dobitak. Kršćanski vjerovati znači stoga puno više od onoga vjerovati u Boga. Kršćanski vjerovati znači vjerovati Bogu koji nam se objavio u Isusu Kristu. A ovo vjerovati znači u potpunosti se i s povjerenjem predati Isusu Kristu, prihvaćajući sve ono što je on govorio i činio i nastavlja govoriti po svojoj Crkvi. Vjerovati ovako znači imati pouzdanje u to da Bog djeluje onako kako je obećao i onda kad se nama čini da to i nije tako. Vjera je to koja nam otvara pogled prema stvarnosti koju još ne možemo vidjeti, ali je možemo naslutiti i koja nas, na svoj način kao i kockare, čini ovisnim o Bogu i njegovoj volji. Tako vjerujući znamo da je ono što Bog želi za nas najbolje, mnogo bolje od onog što mi sami sebi možemo

poželjeti. Vjerovati, dakako, znači i svoj život prilagoditi onome što vjerujemo, uskladiti ga sa željom onoga kojemu vjerujemo. To je ono na što nas upozorava sv. Pavao u spomenutom ulomku iz Poslanice Efežanima. U protivnom naša se vjera može svesti na ideologiju, teoriju, osjećaj, a vjera nije ništa od toga, kako nam to pokazuje primjer Židova.

Židovi - ponavljam da u Ivanovom evanđelju to nije židovski narod nego su to svi oni koji ne prihvaćaju Isusa - nisu spremni sve staviti na kartu Isusa Krista. I zato su mrmrljali protiv Isusa i sumnjali u njega. Uskoro će ga i napustiti jer su mislili da ga poznaju, a zapravo ga nisu poznavali. I nama kršćanima se to može dogoditi. I mi možemo postati "Židovi" jer mislimo da poznajemo Isusa, a često, zapravo, ne poznajemo njega, nego onu sliku, nerijetko pogrešnu, koju smo sami stvorili o njemu. I zato smo u opasnosti da mrmljamo i sumnjamo. I da ga i mi u konačnici napustimo. Ali, današnje je evanđelje utješno. Isus ne napušta nas. On nam se i dalje ustrajno nudi. I od nas traži samo vjeru, ali ne običnu vjeru nego onu vjeru koja će nas izdići iznad naših ovozemaljskih shvaćanja i omogućiti nam da prihvatimo njegovo silaženja među nas. U toj ćemo onda vjeri moći s pouzdanjem pristupiti k njemu, kruhu živom „koji je s neba sišao.“ I postat ćemo sposobni nađići poteškoće, a ponekad i očajje sadašnjosti, i poput Ilije u prvom čitanju, nahranjeni i napojeni, krenuti naprijed, krenuti u susret Gospodinu, krenuti u susret vječnom životu, znajući da Isusove riječi nisu tek prazne fraze, nego da doista: „Tko vjeruje, ima život vječni.“

https://www.dobrovecakiskupija.hr/portal/index.php?option=com_content&view=item&id=6153:19-evanđelje-iz-gospodinu-2108&Itemid=531

Molitva

Bože, ti si svetom Lovri dao žar svoje ljubavi te se proslavio vjernim služenjem i slavnim mučeništvom. Daj nam ljubiti što je on ljubio i u život provesti što je naučavao. Amen.